

17. SET. 1935

Catallops, 11 setembre 1935

Estimat Manuel:

Ta fa una pila de dies que us vaig prometre d'enviar-vos un projecte de programa per al concert de "camera." En veritat, no m'he distingit per la meua paraula. Excuseu-me, Manuel! Si ens haguéssim acompanyat amb la Maria i la Ciseta aquest darrer 15 dies, potser ni arribàvem a justificar. Hem passat dues setmanes de libre albedrío, corrent per aquesta corta brava i us confesso que m'he oblidat de tot menys de que el no fer res és una maravella. Ahir vàrem arribar i avui ha arribat l'hora d'esciure.

Però no ens entretingueu i anem al que ens interessa i així podreu avançar les meves suggestions als

vostres companys de Directiva.

No se si m'explicaré amb prou ordre, però, per un cas, al final, ja resumiré. Són hi.

Partint del principi d'incloure en el programa obres de Gran i de Pagés he hagut de pensar, només, en les parts 1^a i 3ª puix que em sembla el més natural que els autors catalans vagin a la 2^a. Aquesta la poden omplir, en Pagés amb l'estrena d'un poema en tres temps — "Jocs de mainada". Una obra ambiciosa, com es diu ara, de filiació moderna, aproximadament alla Strawinsky. I una cosa d'en Gran que no puc precisar perquè ell mateix ha de decidir, encara, entre una obra ja donada, o l'estrena d'una partitura que té en construcció i no sap si podrà eulletir per aquesta avinentesa. En definitiva: Gran i Pagés omplirien

3/ la segona part amb uns 30 minuts, aproximadament.
Auen, doncs, a les altres parts. Proposo per a obrir
el concert una obertura clàssica no massa rebregada. He
pensat en Beethoven: "Fideli" o bé "El rei Estese (la segona
menys sentida, la primera més suggestiva). Per a com-
pletar aquesta part cal decidir si és més convenient in-
sistir amb els clàssics o bé abandonar-los. En el primer
cas he vist una obra interessant: "Madrigale" de Mon-
teverdi, en una versió simfònica que n' ha fet Malipiero.
No haig d'amagar, però, que personalment sento més
atracció per a una altra obra que si no és d'autor
clàssic, té tota la frescor, la claretat i l'optimisme
del clàssic: Parlo de la Suite per a Concert de l'òpera
"Schwanda" de Jaronis Weinberger; una obra que,
apart la meua admiració, estic segur que serà ben

h/ rebuda pel públic. M' anticipo a creure que Música
da camera podria apuntar-se un tantó davant a co-
nèixer aquest notable músic txec i precisament amb
aquesta obra de la qual es conta que ~~4~~ arreu ha assolit un
gran èxit.

L'inclusió d'una simfonia trobo que sempre
embeleix i vigoritza un programa. He pensat en la
Quinta simfonia de Sibelius per a cobrir la tercera
part. Es una primera audició — que jo sàpiga novè,
s'ha sentit aquesta obra en una senió de "Discòfils".
Es bonica, no gens pesada i té l'interés d'expandir
l'amistat amb aquest músic eminent, menys co-
negut, a Barcelona, del que es mereix.

Seguim. Abans de l'estiu, havíem parlat amb
vos de la possibilitat de donar alguna cosa amb cot.

5/ Dues coses m'atrauen. L'una d'extensió, per a ocupar totalment la part tercera; l'altra, més breu, per si hom acordés donar menys bel·ligerància al cor. La primera és la Consagració del Graal; crec recordar que fa temps que no s'ha donat i té un prestigi sobre el qual ~~ha~~ no precisa d'insistir. L'altra obra, la petita, (que podria constituir la primera part ^{joint} amb l'obertura de Beethoven) és un deliciós poema de Brahms: "Nénia". Aquesta és una obra quieta, íntima, d'una gran poesia: una mena de rêverie. La crec d'especial interès, donat que ignora totalment l'obra coral, tan important, de Brahms.

M'oblidava dir-vos que aquest estiu he conegut una remarcable partitura de Krenek (un altre músic - austríac - desconegut.) Aquesta composició - una suite - podria substituir la de Weinberger, encara que, decidi-

6/

dament, opto per aquest.

Us he dit, en començar, que resumiria. Ara ho farem.
Heus ací el que, sintèticament, proposo i ofereixo a la
consideració de la junta de "Camera":

Programa "punt-de-partida" (Orquestra sola)

Beethoven, obertura de Fidelio de Rei Esteve, 8' o 10'.
Weinberger, Suite de Schwanda, 20'

Gran } 30'
Pagès }

Sibelius, 5ª Simfonia

Si es vol fer una 1ª part totalment clàssica:

Beethoven, obertura
Monteverdi - Malipiero, Madrigale, 15'

Gran
Pagès

Sibelius

7/

Si hom refusa de fer la provatura de Sibelius tot
conservant la presència d' una simfonia:

Mozart, simf. en mi b o Beethoven, simf. a escollir

Grau
Pagés

Weinberger

Programa amb grossa intervenció de cor:

Beethoven
Melquero

2 catalans

Weinberger
Rosenk

Beethoven } o Sibelius
Weinberger }

Grau
Pagés

Wagner, Parsifal

Amb petita intervenció de cor:

Beethoven
Brahms, Nenia, 15'

Grau
Pagés

Sibelius o Weinberger

Quina impressió us fa tot això? Quina impressió farà al vostre company? Ja me'n direu alguna cosa

En encetar la unitat plana i haver enlletit aquest afer del programa, us declaro que les meves energies epistolars estan un xic esgotades... Deixeu, doncs, que per avui enrosqui el tap de l'etiquetadora i un altre dia parlarem d'altres coses.

Ademés, Mameu! Aquells expressius testimonis d'afecte a tots voralbres i una abraçada per a vos.

Eduard